

Morfo-psihologia

sau

citirea caracterului și a aptitudinilor intelectuale
în formele corpului și ale feței

de biologul

P. V. Marchesseau

Capitolul 1

Morfologie și tipologie – Teza morfologică..... 7

Capitolul 2

Modelajul morfologic degenerativ..... 21

- Schemele tipologice 23
- Degradarea formelor..... 28

Capitolul 3

Frenologia..... 33

- Helioda..... 38

Capitolul 4

Semnele locale în morfo-psihologie..... 77

Capitolul 5

Studiu de morfo-psihologie naturopată 93

Capitolul 6

**Temperamentele după Hipocrate, rasele omenești
și tipurile glandulare..... 117****Concluzie ..... 127****Anexă..... 131**

Morfologie – În contextul acestei cărți, sensul acestui cuvânt înseamnă **studiul formelor exterioare ale corpului omenesc**, adică un fel de „anatomie artistică”, din perspectiva sculptorilor și a pictorilor.

1. Pentru **naturopații igieniști**, studiul de față revelează **stările organice și aptitudinile fizice** care ne informează despre ceea ce numim „**temperament**”.

2. Nu în ultimul rând, această carte pune în evidență defectele și calitățile corpului mental (sensibilitate, inteligență, voință), precizând ceea ce noi numim „**temperament**”.

Plecând de la morfologie, în fața noastră se deschid două mari domenii de cercetare: **morfo-fiziologia**, care stabilește **raporturile între forme și organe**, apoi **morfo-psihologia**, care stabilește **raporturile între forme și idei**.

Morfo-fiziologiei i-am consacrat deja un studiu în această colecție, sub titlul ***Să citim sănătatea în formele corpului*** (Ed. Sens). Pe cât posibil, invităm cititorii să îl citească mai întâi pe acesta.

Morfo-psihologia face obiectul lucrării de față.

SĂNĂTATE, FRUMUSEȚE, CEREBRALITATE – La prima vedere, paralelismul pe care îl stabilim între forme, organe și idei poate să surprindă, ceea ce nu trebuie să ne mire: mulți artiști, medici sau psihologi nu au reușit să înțeleagă acest paralelism, care există, însă, și apare cu claritate în ochii celui ce stăpânește noțiunile de anatomie artistică, fiziologie și psihologie.

Sănătatea, frumusețea și cerebralitatea (sau boala, urâtenia și nebunia) evoluează întotdeauna foarte îndeaproape pe fondul causal al eliminării deșeurilor și reziduurilor metabolice din circuitul umoral, care afectează deopotrivă sângele, limfa, serurile intercelulare și intracelulare. În acest fel, oricare ar fi natura reziduurilor metabolice din circuitul umoral, **la nivelul formelor, organelor și ideilor** apar simultan alterări gemene și simptomatice, așa cum apar crengile pe trunchiul unuia și aceluiași arbore.

Ca atare, în loc să plecăm de la **forme** pentru a judeca organele și ideile, **cunoscând bolile simptomatice locale**, putem spune care sunt alterările morfologice și psihologice ce le însoțesc în mod necesar; de asemenea, **cunoscând tulburările mintale ale unui subiect**, putem vorbi despre afecțiunile acestuia pe plan organic și morfologic. De altfel, în aceasta constă marea artă medicală.

TIPOLOGIA – Clasarea indivizilor după **formele, temperamentul și caracterul** lor se numește tipologie.

Bineînțeles, există tot atâtea tipologii, câte baze generale, posibile pentru stabilirea unui clasament. Cităm tipologia astrologilor, a lui Hipocrate, a homeopaților, psihologilor etc. Toate acestea se regroupează și, în liniile lor generale, converg către aceleași tipuri fundamentale.

N.B. Tipologia naturopăților igieniști se bazează pe formele corpului și cuprinde șapte tipuri fundamentale: muscular, sanguin, digestiv, obez, respirator, cerebral și nervos.

Această tipologie a făcut obiectul studiului nostru precedent și are meritul de a pune în evidență lentă degradare a tipurilor omenești sub dublul mod al **dilatării** și al **retractării**, sub efectul „stresurilor”, al hranei proaste, al medicamentelor toxice, al emoțiilor și grijilor care creează o permanentă **stare de enervare** și ne epuizează resursele neuro-glandulare.

Tipologia dinamică și involutivă a naturopatiei ne va servi acum pentru studiul alterării funcțiilor mintale și a formelor de caracter. Această alegere este normală pentru că **unitatea morbidă în cauză** (deșeurile și reziduurile metabolice care stagnează la nivelul umorilor) este motorul sau factorul activ al tuturor deteriorărilor și descompunerilor de pe cele trei planuri: al **formelor**, al **organelor** și al **ideilor**.

FIZIOGNOMONIA – Sensul obișnuit al acestui cuvânt este cunoașterea formelor feței și craniului, în raporturile lor cu inteligența și caracterul.

Este vorba despre o **morfologie locală**, ca aceea a **irisului** (iridologia), **unghiilor** și a **pielii**, a **formeii liniilor** din palmă, a **structurii părului**, a **scrisului**, **gesturilor**, **comportamentului** etc.

Din cele mai vechi timpuri, fiziognomonie a făcut obiectul a două legi oculte importante, care au fost enunțate de **Hermes Trismegistul** în faimoasele sale *Tăblițe de Smarald*.

PRIMA LEGE: Totul este înscris în fiecare parte și fiecare parte reflectă integral totul.

A DOUA LEGE: Fața, parte a corpului, reflectă întregul corp. Evident, morfologiile locale sunt valabile și furnizează prețioase informații de natură fiziologică și psihologică (exemplu: lobul urechilor este partea vizibilă a osaturii și indică o natură rezistentă, bine ancorată în materie. În general, indivizii cu un lob gros aparțin tipului muscular, cu calitățile și defectele acestuia pe cele două planuri). Totuși, este necesară buna cunoaștere a regulilor de armonizare între cele două părți și ansamblul căruia îi aparțin. Numai atenta și îndelungata observație a tot ce este viu ne conferă sau ne conduce la această știință a formelor.

Pe deasupra, în cursul investigațiilor, se **recomandă confirmarea sau infirmarea studiului detaliilor prin acela al întregului, și invers, precizarea informațiilor provenite din studiul întregului prin studiul detaliilor.** În materie de morfologie, această metodologie ține de bunul simț și evită practicienilor multe erori posibile.

Cât despre raporturile dintre formele feței, ale craniului și cele ale corpului, este suficientă frecventarea stadioanelor sau a sălilor de antrenament culturist pentru a ne edifica cu privire la valoarea lor.

Ilustrare rapidă a tezei noastre morfologice

DIGESTIV

MUSCULAR

CEREBRAL

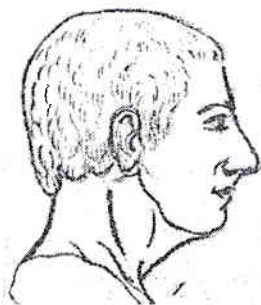

Figura 1

Cei trei bărbați aparțin unor tipuri morfologice foarte diferite. Pe primul rând este tipul DIGESTIV, la care primează NUTRIȚIA. Pe al doilea este tipul MUSCULAR, un om făcut mai ales pentru ACȚIUNE. Pe cel de al treilea este tipul CEREBRAL, cu o dominantă pentru GÂNDIRE.

Primul are nevoie de **alimente**, al doilea simte **nevoia mișcării**, al treilea are **nevoie de idei**.

Desenele cu penița reprezintă aceiași bărbați văzuți din profil. Raporturile se păstrează și ajungem cu ușurință la **aceleași concluzii fiziologice și psihologice** revelate de „dominantele” morfologice, care constituie un fel de semnătură a tipurilor.

Portretul subiectului se construiește în jurul „dominantei” sale.

Cei trei bărbați sunt inteligenți, după cum ne arată ochii lor vii, strălucitori, larg deschiși. **Inteligența** (sensibilitate, intelect, voință) le-a fost „modelată” de sistemul **neuro-glandular**, el însuși supus influențelor stresului vieții de zi cu zi. Prin **stres** înțelegem alimentele necorespunzătoare, otrăvurile medicamentoase, grijile și emoțiile și orice constrângere anti-fiziologică.

Dintre cei trei, primul este cel mai sensibil, chiar **senzual**. Cel de al doilea este în special foarte **lucid și stăpân pe el însuși**; al treilea, puțin dispus către plăcerile fizice sau sentimente înalte, de umanism social, este un „**sistematic**”, un **mânuitor de idei** (un filosof), în vreme ce primul este un **tribun**, iar al doilea un **conducător de oameni**.

Din punctul de vedere al caracterului, primul este un **optimist** pe care nimic nu îl poate abate din drumul său; al doilea este un **ciclic** (optimismul său este întretăiat de pesimism, dar își regăsește rapid dispoziția pentru discuții și pentru acțiune). Al treilea este un **pesimist** ce macină gânduri negre, ce se închide în el însuși la cea mai mică dificultate. Primul este **generos**, al doilea se străduiește să fie **corect**, al treilea este adesea **sectar și partizan**.

Modelajul morfologic, degenerativ sau evolutiv, al ființei omenești, sub efectul „stresului” provenit din mediul natural sau social

Tipul original primitiv este „muscular”, reprezentat în arta statuară antică de *Doriforul*¹ lui Polyclete, pentru bărbați, și de *Venus din Milo*, pentru femei.

Prin alterări succesive, din acest tip ancestral, urmând cele două căi opuse, a DILATĂRII și a RETRACTĂRII, au apărut toate tipurile omenești ce converg către „sfârșitul rasei”, reprezentat de **obezii albi și nervoșii mici**.

Adepții scientismului² afirmă că specia umană provine din regnul animal, dintr-o ramură comună cu maimuțele (gorilele). Apoi, sub acțiunea mediului favorabil evoluției, ea s-ar fi perfecționat devenind ceea ce este astăzi. Aceasta este teoria evoluționismului sau transformismului, reprezentată de **Lamarck, Darwin și De Vries**.

Așadar, epoca de aur a umanității ar urma să vină, iar întregul progres științific trebuie să contribuie la aceasta, justificându-se în sensul acestei ipoteze.

---

¹ Cunoscut grație unei copii conservate la muzeul din Neapole, *Doryforul* era numit *Canon*, de către antichitate, întrucât se știa că Polyclete a reprezentat corpul omenesc printr-un sistem de proporții perfecte în materie de anatomie și de armonie a mișcării. Polyclete este autorul unui *Canon* al proporțiilor corpului omenesc, bazat, între altele, pe numărul 7 – exemplu: șapte înălțimi ale craniului dau talia omului etc.

² Concepție filosofică inițiată la sfârșitul secolului XIX, potrivit căreia științele moderne ale naturii oferă singurul mod de cunoaștere sigură.

Nu insistăm asupra acestei concepții privind originea omului. Pentru noi, concepția opusă este cea adevărată. **Epoca de aur (Paradisul pământesc) este departe în urma noastră, iar noi intrăm în Epoca de fier, cu toate degenerescențele rasiale pe care le constatăm, cu poluarea masivă pe care o suportăm.** După toate probabilitățile, înainte de 2050, omenirea va cunoaște un cataclism a cărui amploare ni-l va aminti pe cel biblic, care ar fi avut loc cu aproximativ 12 000 de ani în urmă.

Să lăsăm, deci, concepția darwinistă privind evoluția speciilor, raportându-ne mai curând la **teza opusă, a fixismului și a evoluției regresive (involuție)**, așa cum Înțelepciunea arhaică și Tradiția ne-o explică prin textele marilor religii revelate, poveștile și legendele populare care au supraviețuit și au ajuns până la noi și care, prin simbolurile lor eterne rămân „documente istorice” a căror non-materialitate nu le diminuează întru nimic valoarea.

Ca toate ființele vii, omul s-a condensat de la formele eterice (gazoase, apoi vâscoase), cărora le-a dat naștere Creatorul. Nu a existat nicio trecere de la o specie la alta. Din punct de vedere genetic, pe plan experimental, în laborator, această evoluție a speciilor este imposibilă. Natura nu prezintă niciun fel de urmă privind o astfel de translație.

Totul a fost în ființă înainte ca ființa să fie. După cum picăturile de vapori de apă conțin în ei înșiși destinul lor de **cristale**, tot așa întreaga creație vegetală, animală și umană poartă în ea formele pe care le va lua cu ocazia

condensării. Astfel, pământul el însuși a trecut printr-o stare gazoasă, apoi fluidă și lichidă, înainte de starea **solidă**.

Prima rasă umană, în forma ei condensată, a apărut pe continentul LEMURIA din Oceanul Indian. În zorii acestei a treia Rasă-Mamă, prin materializare (sau condensarea formelor eterice pre-existente), a apărut o rasă omenească prevăzută cu un corp mineral, oase tari și carne elastică, pentru a servi drept nucleu corpului vital și celorlalte două corpuri mai subtile, care sunt corpul mental (conștiința) și corpul spiritual (sufletul). De atunci au trecut, probabil, milioane de ani.

Înainte a acestei rase, alte două genuri de rase mamă (una **gazoasă** și cealaltă **vâscoasă**) s-ar fi dezvoltat în condiții geografice și climatice greu de imaginat, de vapori, de foc și de apă în fierbere. A fost epoca „oamenilor înveliți în aer”, urmată de epoca „poporului de ceață”, despre care vorbesc unele legende.

Să revenim însă la cea de a treia Rasă-Mamă, „prima rasă umană condensată”. Ea era formată din indivizi musculoși foarte rezistenți, dotați cu **glande suprarenale** puternice. Acești Lemurieni „proto-istorici” erau niște uriași de peste 2,50 metri, cu pielea neagră. Gigantismul lor se explică printr-o forță de gravitație mai mică întrucât, atunci, pământul era mai mic decât acum, iar Luna mai aproape. Urmele acestei rase le găsim pretutindeni pe pământ. Poveștile și legendele tuturor popoarelor vorbesc despre asta. Există vestigiile arheologice

de construcții colosale, iar amprentele enorme rămase în rocile încă plastice pledează în același sens, confirmând memoria acestui trecut. Textele sacre ale religiilor vorbesc despre luptele acestor Titani. În zilele noastre putem vorbi despre supraviețuirea unor indivizi de înălțime foarte mare, ce par să fie descendenții raselor gigantice de odinioară.

Treptat, această rasă primitivă, sau lemuriană, s-a demineralizat și decolorat, lăsând să apară oameni bruni, arămii și roz, cu piele albă, de înălțime mult mai mică.

Glandele suprarenale își atenuează efectele sub acțiunea hormonilor **glandei tiroide** și apoi ai **hipofizei** și **pinealei**.

Mai târziu, pe continentul **MU** (apărut în **Oceanul Pacific**, după scufundarea Lemuriei) s-au manifestat distinct cele **patru mari rase pe care le cunoaștem: rasa neagră** (autohtonă), **rasa roșie**, **rasa galbenă** și **rasa albă** (ultima).

Fiecare dintre rasele omenești este marcată de **caractere glandulare foarte clare**. **Negrii** au rămas **suprarenali** (foarte atletici), dublați de **tiroidieni** (ceea ce face din ei niște artiști). **Rasa roșie** are o dominantă **pineală**, al cărei efect este o predilecție pentru **metafizică** și **concepțiile teologice**. **Rasele galbenă și albă sunt hipofizare**, gânditoare și ingenioase.

Tipul muscular primitiv, pe care astrologii îl numesc „pământesc” are fața patrată (cele trei etaje: frontal,